

ECLI	ECLI:NL:RVS:2022:1938
Datum uitspraak	8 juli 2022
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 19 februari 2021 heeft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Volledige tekst

202202903/1/V3.

Datum uitspraak: 8 juli 2022

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

[de vreemdeling],

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle, van 4 mei 2022 in zaak nr. 21/5583 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Procesverloop

Bij besluit van 19 februari 2021 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 24 augustus 2021 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 4 mei 2022 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld.

Overwegingen

1. Wat u aanvoert in uw hogerberoepschrift slaagt niet. De rechtbank is tot het juiste oordeel gekomen. U heeft de staatssecretaris gevraagd om wedertoelating, omdat u vóór uw

negentiende levensjaar ten minste vijf jaar rechtmatig in Nederland heeft gewoond (artikel 3.92, eerste lid, onder b, van de Vb 2000). Bij zo'n aanvraag beoordeelt de staatssecretaris of Nederland het meest aangewezen land is. U voert aan dat de staatssecretaris in beroep alleen maar erop heeft gewezen dat u lang in Turkije heeft gewoond, terwijl u op de zitting met de rechter erover heeft gesproken dat u bekend bent met onder andere de Nederlandse cultuur, het dagelijks leven en de Nederlandse wetten. U vindt dat uw band met Nederland zwaarder had moeten wegen in het oordeel van de rechtbank. De rechtbank heeft deze omstandigheden niet allemaal in haar uitspraak genoemd en vooral benadrukt welke banden u met Turkije heeft. Maar dit maakt haar oordeel niet verkeerd. De rechtbank wijst erop dat het niet uw eigen keuze is geweest om in 1983 terug te keren naar Turkije. Zij wijst er terecht op dat het wel uw eigen keuze was om daar na terugkeer te blijven, om in Turkije uw leven op te bouwen en een gezin te stichten. De rechtbank is om deze reden terecht tot het oordeel gekomen dat uw banden met Turkije sterker zijn. De staatssecretaris heeft zich daarom op het standpunt mogen stellen dat Nederland voor u niet het meest aangewezen land is en u niet aan de voorwaarden voldoet om de door u gevraagde vergunning te krijgen. Dat u in Nederland wilt werken als adviseur voor integratieprojecten maakt dat niet anders.

2. Het hoger beroep is ongegrond. De uitspraak van de rechtbank wordt bevestigd. De staatssecretaris hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M. Soffers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.T. Annen, griffier.

w.g. Soffers

lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Annen

griffier

Uitgesproken in het openbaar op 8 juli 2022

765